

ANEM

A FONS

28

OCTUBRE 2020

POESIES EN TEMPS DE CONFINAMENT

Recull de poesies de l'Oriol Garreta

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

ÍNDEX

POESIES EN TEMPS DE CONFINAMENT	3
<i>Confinats i retrobats</i>	4
<i>Nit de coronavirus</i>	5
<i>Capvespre de confinament</i>	6
<i>Des del confinament, mirar enllà</i>	7
<i>Els gemecs de la natura</i>	8
<i>La natura ens escomet</i>	9
<i>Angoixesi pors</i>	10
<i>Temptacions i enyorances</i>	12
<i>Mai perdre l'esperança</i>	14
<i>Revolta i subversió</i>	15
<i>Lliçons del confinament</i>	18
<i>Lliçons per demà passat</i>	20
<i>Nous desitjos i projectes</i>	22
<i>Darrer viatge</i>	24
<i>Escoltar i obrir el cor</i>	26
<i>Preguntes que ens hem de fer</i>	28
<i>Una nova creació és possible</i>	30
<i>Preparem el demà</i>	32
<i>Un difícil demà</i>	35
<i>Un demà laboriós</i>	37
<i>Com vivim el cada dia</i>	39
<i>Ben desperts i clarividents</i>	41
<i>Visquem intensament</i>	43
 REFLEXIONS I APRENENTATGES D'AQUEST CONFINAMENT:.....	27

POESIES EN TEMPS DE CONFINAMENT

Durant el segon mes de confinament per la pandèmia del COVID-19, vaig enviar diàriament tot un seguit de poesies, des del 15 d'abril fins el 15 de maig de 2020. En total unes 23 poesies, d'elles 6 són reedicions amb retocs i adaptacions del llibre *Trenat de solcs d'argent*, la resta són poesies noves.

Volia expressar poèticament com vivia el confinament i com el vivien els altres.

Molts de vosaltres les heu rebudes, les guardeu i fins i tot m'heu demanat permís per compartir-les amb familiars i amics. Jo sempre us he dit que quan comparteixo un escrit o poesia em deixa de pertànyer, ja no és meva, és del poble.

Al final trobareu el repàs que he fet d'aquestes poesies, que expressen el què he viscut i m'ha ensenyat aquest greu i llarg confinament. He fet un llarg llistat de suggeriments, de tot el què ha sortit als versos, perquè aquest recull de poesies no quedi en paraules que se les endugui el vent i ens ajudi a fer-ne memòria durable i productiva. Es tan forta l'experiència que hem tingut que desitjo que tot el viscut i el que hem après doni el seu fruit en nosaltres.

30 de maig de 2020

CONFINATS I RETROBATS

Grinyolen portelles tancades de temps,
imatges volgudes per sempre colgades
retornen com flaire, que esberla la llosa
feixuga de l'insuportable present.

Temps ha, que no seia ni obria l'oïda
al cor de l'amic que m'ofrena paraula.
El tast amargant de suor i l'esforç
m'omplien l'orgull i em deixaven tot sol.

Havia deixat de fitar l'infinit,
d'anar cada dia a la font dels records,
de fer volar als vents els possibles matins,
d'anar caminant al costat del company.

La nit esvaïa preguntes i anhels,
el dia es tornava com lladre d'amics.
Un truc a la porta, dos gots a la taula,
la vida es capgira i el pa té un nou gust.

20 d'abril de 2020
Reedició de la poesia *L'amic*

NIT DE CORONAVIRUS

La pluja amara la terra,
silent va passant la boira.
Sols resten records i s'obren
camins a fressar a l'albada.

21 d'abril de 2020

Reedició de la poesia *Nit amb afegits*

CAPVESPRE DE CONFINAMENT

És hora baixa d'abril,
al brancam hi ha baladreig,
tempera el suau oreig
després de tanta mullena.

Brilla esclatant cel rogent,
als seus peus tots els colors
es fonen calladament
i coronen la foscor.

Fugen les hores, tothom
al seu jaç s'adorm, el cel
es broda tot ell d'estels,
ben somort el dia es dorm.

Dens el silenci embolcalla
els carrers i a cada porta
la clau que dóna la volta,
la basarda i pors amaina.

Un finestró no ajustat,
a l'aigüera gots i plats,
al cove la roba i pa
resten sempre a tota llar.

22 d'abril de 2020

Reedició de la poesia *Hora baixa* amb retocs

DES DEL CONFINAMENT, MIRAR ENLLÀ

No poder mai els cims atènyer,
per les dreceres a ple esquerp,
ni l'infinit enllà les aigües,
alçant el vol per solcs d'argent.

Ara cal fer de l'esperança
company de ruta i mesurar
el frec del vent i la mullena,
petja, braçada, cansament.

Saber que tot ara és un somni,
creure'l veraç sens mai dubtar,
és l'etern plor, la rebel·lia,
truncada estima fins la nit.

Esclaus afanys de les vesprades,
veus de silenci revifeu.
Plorar l'amor inabastable,
demà enyorança, ara oblidat..

23 d'abril de 2020
Reedició de la poesia *Maduresa*

ELS GEMECS DE LA NATURA

La terra no està contenta,
tota ella sovint tremola,
terratrèmols i volcans
els veiem aquí i allà.

Arreu es cremen els boscos,
les geleres van minvant,
el glaç dels pols es clivella,
els aiguats destrossen camps.

Uns anys patim de sequera,
altres de pluges i llamps
que inunden ciutats i pobles,
arrossars i camps de blat.

El temps de fred o calor
s'està escampant per tot l'any,
arbres, plantes i sembrats
no saben mai quan brotar.

És la natura malmesa
i explotada pels humans,
que gemega, crida i plora
defensant-se dels atacs.

N'extraïem gas i petroli,
i els cremem contaminant
la natura que ens han dat
per guardar-la i estimar.

LA NATURA ENS ESCOMET

La natura és casa nostra,
d'ella vida anem rebent,
com a mare ens alimenta,
doncs som fets del mateix fang.

Responsables de la terra
oblidem allò que som,
i creient-nos els seus amos
l'explotem cínicament.

Ella es defensa i ataca,
els virus ens va escampant,
ara el càncer o la sida,
l'èbola i COVID-19.

El darrer ha confinat
plenament la humanitat,
milers i milers de morts,
amb la por de ser infectats.

La natura va esperant
la nostra ferma resposta.
Serem capaços de dar
un gran gir a la història?

25 d'abril de 2020

ANGOIXES I PORS

En aquests dies de silencis,
pors i angoixes ens envaeixen,
cauran amics, algú dels nostres?
serem tocats del cos i l'ànima?
quan serà que s'acabi tot?

Un calfred de compunció,
d'indignitat i petitesa
ens va calant i ens fa estremir,
davant del què hem fet en el món,
de com ha estat la nostra vida.

Els del Nord ens hem ben cregut
ser els amos i senyors del món,
hem produït com més millor
i hem fet d'un consum impulsiu
el goig i plaer de la vida.

Amb el desenvolupament
hem fet el nostre benestar,
tancant ulls i cor als pobres,
com a tots els pobles del Sud.
Hem deixat per a ells la fam.

D'aquests pobles n'hem tret riqueses
per construir el nostre futur.
Ara ens vénen emmirallats
per degustar les nostres taules,
però tots junts els barrem el pas.

Hem omplert grans camps de refugi,
n'hem deixat morint-se a la mar.
No volem que ens robin el nostre
preuat estat del benestar.
I estem satisfets de nosaltres.

Què passarà després de tot?
què haurem de deixar pel camí?
podrem treballar i menjar?
hi haurà futur pels nostres fills,
pau i entesa entre tots els pobles?

Caldrà reparar la natura,
donar a tots oportunitats,
excloure del cor el menyspreu
envers el que són d'altres llocs
i acollir a tothom com a igual.

El nostre cor tenim ferit
de tot el què hem viscut fins ara.
Ens caldrà aprendre la lliçó
del que ha nascut en aquests dies
i emprendre un nou camí en cordada.

26 d'abril de 2020

TEMPTACIONS I ENYORANCES

Tots patim un llarg desert,
botigues i esglésies,
escoles i llars d'infants,
petites i grans empreses
i teatres, tot tancat.

No sabem quan durarà.
Que no siguin quaranta anys
com foren els d'Israel.
Enyorem els temps passats,
les seves comoditats.

Vivim el coronavirus
com una plaga mortal,
tot fent esment de les plagues
que a l'Egipte va patir
l'Israel esclavitzat.

Tant de bo haguéssim mort,
es queixava a Déu, el poble,
quan sèiem vora les olles
plenes de carn a l'Egipte
i ens atipàvem de pa.

Temptació en el desert,
enyorar l'òpim menjar
malgrat viure com esclaus,
i forjar-se un vedell d'or
perquè els guiés pel desert.

Quants ídols ens hem forjat!
Esclaus sempre de la moda,
del bon menjar i del diner,
tot seguint la propaganda
del salvatge capital.

No anem posant el vi nou
en els bots vells del passat,
com fins ara hem anat fent,
que ens quedarem al final
sense el vi i sense els bots.

Cal que cerquem uns bots nous,
una nova vida humana,
anem-la omplint de vi nou,
de tendresa i germanor,
austera i ben solidària.

27 d'abril de 2020

MAI PERDRE L'ESPERANÇA

Esquinç de núvol
per fer-s'hi finestrera la llum
ofuscada a tot mortal.

S'hi enfila la flama
i escalfa una mica,
des del lluny
per boires que aturen
el caure dels murs
de la nit.

És en el futur,
terme d'un present
limitat,
que és ruta divina
per ser-nos principi
d'infinít.

El bé i la pau
futurs en l'abraçada i presents
en l'estímul del camí.

28 d'abril de 2020
Reedició de la poesia *Tardor*

REVOLTA I SUBVERSIÓ

S'escolten algunes veus.
Tot acabarà molt bé
i tornarem com abans,
a la vida que teníem,
que hem viscut durant tants d'anys!
Déu meu que no sigui així!
Són falses il·lusions.
No hem pensat en aquests dies,
que tot el que està passant
és culpa del nostre obrar
i ens cal canviar-ho tot?

Hem maltractat la natura
i la terra i l'atmosfera.
Mengem carn, fruita i verdures
i molts peixos de la mar,
sens valorar aquelles mans
que treballen nostres camps
i pesquen per moltes mars,
ramaders i pescadors,
pagesos i hortolans.
Tot acabarà molt bé!
Una falsa il·lusió.

Quants de pobres hem exclòs
de tenir oportunitats,
d'estudiar i tenir feina,
una casa amb aigua i llum
on posar el llit i la taula.
I nosaltres satisfets
de poder aconseguir
tot allò que ara tenim.
No podem seguir així
enganyats i amb mal al cor.
Déu meu que no sigui així!

Guerres i morts entre pobles,
gent, famílies que fugen
de la fam i de la mort,
deixant morts a ple desert,
molts ofegats a la mar.
A penes n'hem acollit
i els mirem amb molt desdeny,
no els sentim com uns dels nostres
i en clans vivim separats.
Pretenem tornar a viure
sense arreglar tot això?

Grans empreses produeixen
en pobles del Tercer Món.
Paguen miserables sous
per engreixar els seus negocis.
I anem comprant els productes
que han fet les mans dels més pobres,
fent el joc al capital
de multinacionals
amb un cor ben dur i tranquil.
Cal subvertir tot això
i construir un món nou.

Presumim del nostre “jo”,
que ens ha forjat amb els anys
la nostra societat
i ens ha fet ben madurar.
Però hem perdut altres valors
mirant-nos tots el melic.
Han crescut les competències,
l’afany de qui és més fort.
“Passar-ho bé” és ja la meta
que cerquem tots els mortals.
Valors nous ens cal guanyar.

No podem continuar
tal com fins ara hem viscut.
Ens cal que d’ençà d’avui
ens revoltem tots plegats
i subvertim aquest món,
tota la societat
que vam creure-la perfecta.
Aquests dies ens han dat
una gran lliçó a aprendre
per fer una vida millor
per tota la humanitat.

29 d’abril de 2020

LLIÇONS DEL CONFINAMENT

Com mai, durant aquests dies,
hem conviscut la família,
ens hem tractat amb tendresa,
hem cuidat petits detalls
per evitar molestar
i hagi entre tots la pau.

Amb molts del nostres veïns,
que ens hem tractat amb respecte,
s'ha creat una amistat
compartint el què passava,
des del balcó o la finestra,
amb alegria i molts cants.

El confinament a casa
i la buidor dels carrers,
com la televisió,
ens ha ajudat a comprendre
que és un fet universal
el virus de la pandèmia.

S'ha eixamplat el nostre món,
i ens interessem per tots
els qui també en altres llocs
malaltia i morts pateixen.
Mai això havíem viscut.

Ha sorgit per tot arreu
molta solidaritat,
vers infermeres i metges
i personal d'hospitals,
vers els que han perdut la feina,
pels avis que viuen sols.

Han augmentat els lligams
amb familiars i amics,
amb més correus i trucades.
Compartim dolor i plors
amb tots els qui han perdut
una persona estimada.

Estem prenent consciència
que tota vida és molt fràgil,
la nostra com la dels altres.
Respectem-la i estimem-la.
Tractem tothom amb tendresa,
sigui del color que sigui.

30 d'abril de 2020

LLIÇONS PER DEMÀ PASSAT

1 de maig DIA DEL TREBALL

Prenguem molta consciència
del què passa pel voltant.
I de cara l'endemà
quan s'acabi eix patiment,
anem deixant de ser esclaus
del consum i el benestar.

Que per a tots hi hagi feina,
que el treball sigui el motor
de la història del món,
on es creï germanor,
ens fem tots molt més humans
i així sorgeixi un món nou.

No permetem que el treball
sigui el que engreixi les arquès
dels rics i dels potentats,
mentre a l'atur cauen uns
i altres proscrius a la fam,
i tot sigui com abans.

Ni els diners ni els militars,
ni els reis amb les seves guerres
han de fer la nostra història.
És el poble qui la fa,
als despatxos i als tallers.
a les fàbriques i escoles.

Veurem si els que tenen molt
es rebaixen els seus sous,
són capaços d'anar obrint
les caixes fortes que tenen,
per atendre tantes pèrdues
de llars, de salut i feines.

Els governs i els seus polítics
procuren fer allò que poden
per atendre els ciutadans,
però tot sovint se'ls hi escapa,
el que no haurien de fer,
parlar per salvar els escons.

És el poble que va a peu
qui aplaudeix els sanitaris,
porta menjar a qui està sol,
dóna escalf als malalts,
amb nous jocs cuida els infants
i es presta de voluntari.

Que això sigui la llavor
que vagi naixent i broti
i s'escampi per ciutats,
pobles i viles del món.
Convertim cors i actituds
per una humanitat nova.

1 de maig de 2020

NOUS DESITJOS I PROJECTES

Hi ha molts desitjos penjats.
Que mai cap religió
sigui per enfrontar pobles
ni per controlar la gent.
Han de ser espais de trobada
per treballar els nostres cors,
per acollir el transcendent
i trobar-lo en els més pobres
i caminar tots amb ells.

Que en el món totes les dones
siguin sempre respectades
i amb igualtat tractades.
Que tothom tingui una llar
i no hi hagin desnonats.
Que lesbianes i gais
no siguin més malmirats.
Ni abusats mai els infants
ni abandonats pels seus pares.

Han d'acabar moltes coses,
la manca d'honestedat
en política i negocis.
Aquests dies hem tingut
molta imaginació
per fer-los més suportables,
caldrà que ara l'aforem
per a una nova política,
una nova economia
tant local com mundial.

Que els discapacitats
cadascun trobi el seu lloc
i siguin ben estimats.
Que els drets humans no els oblidin
els nous sistemes polítics,
socials i econòmics,
i no intentin dominar
ni anar controlant els pobles.
Que tots ara ens retrobem!

2 de maig de 2020

DARRER VIATGE

Homenatge als nostres morts

Cau en sec el rem,
el fustam és xop
i l'aigua esquitxada.
Mentre s'ha trencat
el vel del silenci,
un senyal d'argent
va deixant enrere
el teixit bigam
de seguretats,
on van a morir
oneigs de records.

He escrit aquests versos
per poder expressar
tal com el meu cor
entén què és la mort,
el darrer viatge
cap el més enllà
cregut i esperat.

Pugem a la barca,
des de l'escullera
on hem fet la vida.
El rem se'ns emporta,
deixant una estela
que l'oneig retorna
d'anhels i records.

Vull homenatjar
els morts que hem tingut
i anirem tenint.
Molts han mort ben sols
o agafant la mà
d'un treballador
de la sanitat.

Vull donar el condol
a tantes famílies
i a tantes persones
que es dolen i ploren,
per no haver pogut
estar al seu costat
als darrers moments.

Agraeixo a tots
aquells infermers
i també metgesses,
que van donar escalf
i estimació
a tots els malats
que van assistir.

Fer el darrer viatge
cap el més enllà
per a tots nosaltres
és tan important
com l'instant de néixer.
Vam ser ben rebuts
i un adéu volem.

3 de maig de 2020
La primera estrofa és
reedició de la poesia *Darrer viatge*

ESCOLTAR I OBRIR EL COR

Molts de vosaltres aquests dies
m'heu trucat per saber el què em passa.
Quan heu obert el vostre mòbil
no heu trobat com cada matí
la poesia.

Serà fora de casa seva,
de la residència on viu?
Es troba bé, estarà malalt,
s'haurà enfadat amb tots nosaltres?
Res d'això hi ha.

Tots patim el confinament,
però aquest també té moments dolços
de silenci i de solitud.
No us hagués tramès poesia
sense el silenci.

El cor s'escolta en el silenci,
des de la solitud ens parla
de com anem sentint la vida,
tant les lliçons com desencisos,
tot el què ens passa.

Les poesies enviades
són fruit de dies de silenci.
El cor, com delicada gerra,
s'omple de les nostres vivències,
com d'aigua viva.

He necessitat aturar-me
per omplir ben plena la gerra,
anant llegint tot el que passa
per compartir-ho tot seguit
en poesies.

El confinament m'ha ensenyat
a renovar l'afició,
que vaig iniciar fa anys
i ara havia abandonat.
Us les ofreno.

7 de maig de 2020

PREGUNTES

QUE ENS HEM DE FER

Durant aquests dies i mesos,
tots sols o confinats amb altres,
cal que cuidem molt dels silencis
i dels moments de solitud.

Penetrem a l'interior
del nostre cor i preguntem-nos,
com estic vivint el què ens passa?
què em neguiteja i preocupa?

M'escolto a mi mateix sovint?
Aprenc de tot aquest esforç
a compartir el què sóc i visc
amb tots els qui habiten a casa?

No oblidem la vida en comú,
creixem en bona convivència,
que tots se sentin recolzats
i ens vegin sempre pendents d'ells.

Si explico als de casa el què sento,
podré anar escoltant el què ells diuen,
i fer-els-hi també preguntes
com m'he les he fetes a mi.

Com us trobeu, com us sentiu?
com ho viviu tot allò us passa?
què us preocupa, teniu pors?
i començaran a parlar.

Aniran obrint els seus cors,
compartint angoixes i anhels.
Ens compenetrarem molt més
recolzats els uns amb els altres.

La llar esdevindrà un fogar
de pau, benestar i acollida,
gaudirem de viure tots junts
i de pertànyer a la família.

Atenem les necessitats
primàries de cadascú,
i no oblidem d'atendre els cors
de tots els que vivim plegats.

8 de maig de 2020

UNA NOVA CREACIÓ ÉS POSSIBLE

Ja sortim per donar un tomb.
Protegim-nos per protegir.
Quan la societat somriu
va superant qualsevol crisi.

Procurem no evitar ningú,
tampoc evitem-nos nosaltres.
Tothom es mereix un respecte
pel sol fet de ser una persona.

Una nova forma de viure
estem començant a crear.
A tot arreu on anirem,
portarem un somriure als llavis.

Hem d'anar mirant-nos les cares
per sentir-nos com més germans.
Hem viscut patiments i angoixes,
tensions, dols i esperances.

Els que som a casa o al carrer,
podem dir-nos sobrevivents
d'aquest naufragi que hem patit,
on molts dels nostres s'hi han quedat.

De tothom ens sentim solidaris,
nous llaços d'estimació
van corrent per la sang de tots.
Floreix nova creació.

Tot això depèn de nosaltres,
dels humans escampats pel món.
Uns als altres hem d'ajudar-nos
per fer-ne una realitat.

9 de maig de 2020

PREPAREM EL DEMÀ

Hi haurà moltes coses
que caldrà guardar
quan sigui demà.
La joia de viure,
de trobar l'amic,
companys i companyes
al lloc de treball.

Potser enyorarem
tot el què hem perdut,
però farem l'esforç
d'anar valorant
tot el què hem guanyat
durant aquest dies.
Molts petits detalls.

Hem donat valor
a petites coses,
mirades i gestos
d'amor i tendresa
que donaven vida,
caliu i confort
estant confinats.

Passàvem de llarg
d'aquestes minúcies
creient-les supèrflues.
Si volem donar
més goig a la vida,
que tingui un sentit,
no les amaguem.

Al nostre costat
tota la família,
els companys i amics
es veuran amats
i ben acollits,
ja que són persones
i tenen un nom.

Serem compassius,
atents amb els altres,
molt més generosos
amb els sentiments.
Ens serà més fàcil
compartir amb tothom
el temps i el què som.

No ens costarà tant
tenir compromisos
amb les entitats
que hi ha a la ciutat
o ben a prop nostre,
donant temps i esforç
pels malalts i pobres.

Estimarem més
la vida de tots,
per ella hem lluitat
vivint confinats.
Allò que és de tots
ho respectarem
per ser compartit.

Tot això que hem dit,
si ho anem pensant
i ho passem al cor
per portar-ho a terme,
hi haurà un altre món.
Fem-ho sempre així.
Hi haurà un nou demà.

10 de maig de 2020

UN DIFÍCIL DEMÀ

Tots en som prou conscients
que el demà no ens serà fàcil,
la pandèmia ens ha dut
una crisi social,
econòmica i política.

S'han perdut llocs de treball,
moltes empreses tancades,
milers de gent a l'atur.
La pobresa creixerà,
i molts es veuran exclosos.

Manca d'un treball digne,
molts contractes temporals,
hores extres no pagades,
sous retallats i precaris
que ens fan esclaus del treball.

Els governs privatitzant
serveis públics que pertanyen
al poble i als ciutadans,
fan abusius subcontractes
que engreixen moltes butxaques.

Immigrants sense papers,
per la lenta burocràcia
per l'Estat premeditada,
i així entorpir els permisos
que els donaria treball.

Germans que han vingut de fora
se senten desemparats,
exclosos per ser il·legals,
fugen de la policia
per no ser repatriats.

Menors d'edat arribats
amb pasteres des del mar,
els hi ha negat l'acollida
un poble de casa nostra
presidit per l'alcalde.

Fraus i abusos de poder
amb els estalvis del poble,
corruptes reis i magnats
amb consentiment de jutges
que seuen als tribunals.

Cada dia desnonats
amb els augments dels lloguers,
deixant al carrer famílies
que perden el dret humà
de posseir un habitatge.

Així no podem seguir,
no volem aquest demà.
Tornar a la normalitat
no pot ser tornar al passat.
Cal trobar llum pel demà.

11 de maig de 2020

UN DEMÀ LABORIÓS

Construir el demà
serà engrescador.
Ho farem tot nou,
sumant els esforços
de cada persona
que pertany al poble.

Salvarem les vides
de pobres i exclosos,
reduint els sous
dels amos dels bancs,
també del polítics
i dels governants.

Ens hem d'esmerçar
per aconseguir,
que cap dels esports
no sigui un negoci,
on bullin diners
i explotin persones.

Les desigualtats
seran anul·lades.
L'actual riquesa
ben distribuïda,
que a tothom cobreixi
per igual la vida.

Per tots obrirem
universitats
i centres d'estudis.
No exclourem ningú
d'adquirir cultura
en la seva vida.

Caldrà donar a tots
oportunitats
per anar vivint,
sense que ningú
es pugui sentir
desafortunat.

Afavorirem
que vagin sortint
nous treballs i feines,
en el món del camp,
també en informàtica,
en tallers i en fàbriques.

Plena democràcia
participativa,
no sols donant vots
per omplir escons,
sinó decidint
en els moments claus.

Que quan vingui l'hora,
ningú se n'escapi
de col·laborar
en aquesta tasca.
Tothom posarà
el seu gra de sorra.

COM VIVIM EL CADA DIA

Ben bé ja fa dos mesos que estem tots confinats,
potser sigui el moment per a fer un bon repàs,
els que ho viviu ben sols o ho viviu en família,
amb fills o bé amb companys o molt lluny dels de casa.

Tot just en començar ens va ser un gran trasbals,
no podíem seguir l'hàbit de cada dia,
tots teníem una hora per anar-nos llevant,
esmorzar i anar a escola o cap a treballar.

Cadascú on tocava s'asseia per dinar,
la tarda variava, al vespre sopar i llit.
Ara és ben diferent i ens hem d'organitzar,
la feina no pot caure en un sol de nosaltres.

Hi ha feina per a tots, pels grans i els més petits.
No valdrà escaquejar-se i rondinar després
de tot el que es fa a casa mentre jo mai faig res.
Tot ho compartirem i col·laborarem.

Hem programat el dia pensant en cadascun
dels qui vivim a casa, per procurar no perdre
la bona convivència. Que tots ens sentim útils,
aportant una ajuda al nostre bé comú.

Tu faràs el lavabo, tu la cuina i els llits,
tu faràs la neteja i tu el dinar i sopar.
Hem fet torns per baixar bosses d'escombraries,
per anar a comprar el pa i al súper el menjar.

S'ha respectat el ritme, la manera de ser
dels fills o la parella. S'ha afavorit a tots
moments de gresca i jocs, estones de gimnàstica,
de silenci i lectura, parlar de com ens va.

Estones de converses entre grans i petits,
no ens passem tot el dia asseguts amb el mòbil.
la televisió en hores convingudes,
cada dia trucar als parents i als amics.

A casa no hem estat ni avorrits ni inactius,
ni hem permès que la crisi ens deixés com drogats.
Tensions i baralles i possibles conflictes
hem hagut de calmar amb rialles i cants.

Hem acceptat les càrregues que ens ha dut la
pandèmia,
entre tots afrontem adversitats i pors.
Tot això que hem llegit sigui un bon exponent
del que fins ara hem fet o hauríem d'haver fet..

13 de maig de 2020

BEN DESPERTS I CLARIVIDENTS

Són importants tots els costums
que configuren i estructuren
el nostre fer de cada dia.
Seguretat i placidesa
ens van donant al nostre viure.

Quan apareixen entrebancs,
la malaltia o desenganys,
van aflorant en tots els nervis,
les tensions, el malestar,
i els jorns s'escapen de les mans.

Tan si vius sol o acompanyat,
la nostra vida necessita
tenir uns bons punts de referència
on agafar-se per no caure,
ni perdre el rumb que s'ha establert.

És el paper de tots els pares,
del cap d'un grup o un col·lectiu,
els objectius tenir ben clars
que cal transmetre a tots els seus
per caminar segurs i en pau.

En aquests dies que vivim,
ha anat caient tot el que ens dava
seguretats i benestar.
És el moment que ara ens demana
ser ben deserts, clarividents.

Si no volem que casa nostra
trontolli tota i es disbauxi,
que cadascú faci el que vulgui,
ens cal avui asseure'ns junts
per planejar com fer-hi front.

Aportant tots el seu parer,
hem preparat fer cada dia
activitats que donin forma,
una estructura i un valor
a cada jorn que viurem junts.

14 de maig de 2020

VISQUEM INTENSAMENT

Cada matí amb les seves hores,
plenes les tardes programades,
ajudarà per valorar
molt més la vida A tots plegats,
i així no ens passi mai de llarg.

Serem els amos de la vida,
la sentirem del tot ben nostra
perquè entre tots l'hem planejada.
Abans, això que ara estem fent,
era impensable, no hi cabia.

Ara ho fem tot amb la família,
amb la parella o connectats
amb tots aquells que estimem molt.
No oblidem mai tots aquests dies
que ens han donat tantes lliçons.

No permetem que mai la vida
perdi el bon gust ni el seu sentit.
No ens deixem mai arrossegar
ni aclaparar pels fets que passen.
Tinguem control dels sentiments.

Visquem a casa intensament
tots els moments de la jornada,
sabent també que hi ha un demà.
Viure el present de cada dia
serà presagi del matí.

Reflexions i aprenentatges d'aquest confinament

- 1- Molts desitgen que es torni a la normalitat d'abans. Siguem ben conscients que mai no tornarem a la normalitat d'abans.
- 2- Cal que la situació sigui ben nova aportant-hi tot el què hem après.
- 3- Hem d'afrontar amb valentia i col·laboració les greus conseqüències que viurem i viuran molts germans nostres aquí i arreu del món.
- 4- Molts dels projectes i dels desitjos que teníem s'han esvaït.
- 5- Hem d'aprendre a deixar enrere i acomiadar-nos de moltes coses, costums i estils de viure:
 - deixar de ser esclaus del consum.
 - baixar el llistó que teníem de benestar.
- 6- Hem de conservar el què he après i guanyat en aquest confinament.
- 7- He d'estrènyer els vincles amb la família, amics i veïns.
- 8- Hem de repartim-nos les feines de casa.
- 9- Parlem i obrim el cor a tots els de casa i compartim el què sentim i vivim. Que cadascú es trobi recolzat per l'altre.
- 10- Cal que ens sentim germans amb tots els països del món, que estimem i valorem totes les persones, siguin com siguin i d'on siguin.

- 11- Cal tenir gestos i petits detalls amb tothom, dur sempre un somriure als llavis i mirar tothom amb bons ulls.
- 12- Hem experimentat la fragilitat de la nostra vida i al dels altres, protegim-nos per protegir. Pel sol fet de ser persona tothom es mereix ser ben respectat.
- 13- No hem de perdre mai l'esperança enmig de qualsevol tràngol.
- 14- Cal refermar la fe en el Déu que ens acompanya, buscant moments de silenci per pregar i reflexionar.
- 15- Cal tenir uns bons objectius de vida:
 - millorar en tendresa, en solidaritat i austeritat,
 - escoltar més els altres i escoltar-me a mi mateix.
 - controlar i cuidar els meus sentiments i els dels altres.
- 16- Cal ser conscients del mal què hem fet a la natura i assumir la COVID-19 com una de les seves advertències.
- 17- Acompanyar sempre els qui viuen el dol de la mort de familiars, amics, i veïns.
- 18- Cal atansar-nos als pobres, als sense sostre, als aturats, als qui passen fam, als immigrants i als refugiats i i oferir-nos a treballar per millorar les seves condicions de vida.
- 19- Reclamar una política participativa, que la riquesa sigui ben repartida, que tothom tingui una llar i una feina digna i tothom tingui les mateixes oportunitats.
- 20- Lluitar perquè les dones i els homes tinguin igualtat de tracte dins la nostra societat.

- 21- Ser honestos perquè en la societat no hi hagin abusos ni fraus.
- 22- Acollir i respectar els qui tenen alguna discapacitat perquè tinguin igualtat d'oportunitats.
- 23- Cal acceptar que en el món hi ha diverses maneres de viure la sexualitat.

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

 www.acocat.org
 hola@acocat.org

 facebook.com/aco.acciocatolicaobrero
 [@ACOcat](https://twitter.com/ACOcat)